

15 de gener de 2017: concert dels 75 anys del Diari, al Teatre Principal. I baix (27 de desembre de 2014): reconeixement a Eugenio Villalonga i Arcadio Gomila.

» Viene de la página anterior

un diari on es sentissin còmodes la major part dels menorquins.

LA TEMPESTA PERFECTA

A la tardor del 2008 vam agafar les regnes del diari un nou consell d'administració encapçalat per en Pepe Díaz Montañés i del qual jo en formava part. Just aterrats ens va sorprendre la tempesta perfecta: una crisi econòmica ferotge que va comportar una baixada espectacular dels ingressos per publicitat, una crisi dels diaris de paper davant l'empenta dels diaris digitals, de moment gratuïts i poc rendibles, la competència d'un altre diari i la no renovació del contracte per fer els informatius de IB3 que permetia el manteniment de Televisió Menorquina.

Hem de ser francs, tot açò ens va fer trontollar, vam prendre decisions doloroses i possiblement no sempre encertades, però controlar la nau enmig d'una mar ben encrespada no és gens fàcil. Vam intentar buscar noves fonts d'ingressos, vam demanar esforços i sacrificis als empleats, vam retallar costos més enllà del raonable, ens vam endeutar més del que la prudència dicta, i tot va ser en va, cada nou pla de viabilitat es veia superat per una situació pitjor a la prevista. Tot açò ens va abocar a un canvi profund al diari que, mal que no cercat, crec que ha sigut positiu.

LA TERCERA TRANSFORMACIÓ, UN DIARI MENORQUÍ BEN RECOLZAT PER UN GRUP EDITORIAL POTENT

Al 2013 vam afrontar la tercera transformació del diari, la que ens ha permès tenir la fortalesa suficient per continuar fent el nostre camí enmig de les adverses circumstàncies econòmiques i

dels profunds canvis tecnològics i de model de negoci dels diaris. En aquesta nova etapa, a més dels socis tradicionals, es va incorporar el grup Serra, potent empresa balear de comunicació, que ha aportat moltes coses positives sense que el diari hagi perdut la seva pròpia personalitat. A tall d'exemple podem citar l'enfortiment de la redacció amb la incorporació dels periodistes de UH Menorca, l'ampliació dels continguts del diari amb la incorporació d'informació de les altres illes balears, les sinèrgies empresarials que comporta el poder compartir serveis i una major fortalesa financera i tecnològica per a poder afrontar les inversions i els reptes digitals dels diaris.

Totes aquestes aportacions s'han fet sense caure en la temuda sucursalització, al contrari, els germans Serra, na Carme i en Miquel, han mostrat el més estricte respecte a l'autonomia editorial del diari. En Josep Bagur, el di-

L'editor i el director prenen les decisions amb independència i criteri informatiu, i el Diari es fa a Menorca»

rector i en Josep Pons Fraga, l'editor, prenen les seves decisions amb independència i amb criteri informatiu propi i així es ben pot afirmar el diari es segueix fent a Menorca i pensat per i per als menorquins.

QUÈ HEM APRÈS DURANT AQUESTS 80 ANYS?

Durant aquests 80 anys del diari hem après moltes lliçons, però m'agradaria destacar-ne telegràficament unes poques.

La primera ensenyança és que el diari és una obra col·lectiva. El

80 anys del diari no són l'obra d'una persona proverbial, ni tan sols d'unes poques com tantes empreses ho han sigut. És l'obra col·lectiva de successius, i possiblement molt heterogenis, propietaris i equips directius, de molts periodistes, col·laboradors i treballadors i de milers de lectors. Ningú és imprescindible, però tothom hi suma. He conegut molts periodistes i col·laboradors, i diversos directors i presidents, cadascun d'ells amb les seves idees i personalitat, però tots ells interactuant per fer possible el diari tant viu que hem anat veient en cada moment.

El segon gran aprenentatge és la necessitat d'una continuïtat adaptació als nous temps i circumstàncies. Lliure de les esclavituds de la premsa ideològica que va imperar a Menorca durant molts anys i que encara pre-